

Luontoretkelle

Kuten valppaimmat kansalaiset ovat huomanneet, tuvan lattialle on jo ilmaantunut päiviä ja porstuassakin jäät sulavat kohisten. On siis tullut kevät, ja kaikki sen mukanaan tuomat luonnon ihmeet. Kunhan ulko-ovi saadaan kammetuksi auki, on aika heittäytyä tutkailemaan Luonnon suurta kirjaa, joka avautuu meille kuin Veneneva Turveruukille,

Luonnon ihailun voi aloittaa melkein kotiportailtaan. Ah, sitä vapauden tunnetta, jonka voi kokea heittäessään tyhjän vinettopullon, makkarapaperit tai anatomisen juomukondomin suoraan luontoäidin luontoäidin värjävään syliin. Juuri keväällä maa suorastaan janoaa niitä, ne sulautuvat ympäristöönsä täydellisesti, isompikaan kasa ei erotu häiritsevästi sillä lailla kuin joskus muulloin.

Mutta eivät kevään mahdollisuudet tähän lopu, ehei. Ennen pitkää alkaa vapautua talvisista kahleistaan myös erinomaisesti talvehtineita sorakuoppia. Lumi-vaipan alta niitä ei tahdo erottaa muusta maastosta, mutta vähä vähältä ne puhkeavat täyteen kukoistukseensa, aluksi tyveninä vesilammikoina, myöhemmin hohtavana moreeninä.

Silloin alkaa asianharrastajan sorapeukaloa kummasti kutittaa. Vaikka kunnallisia ja muita jokamiehen sorakuoppia onkin jo tyydyttävästi, jokaisen haaveena on kuitenkin saada aivan ikioma kuoppa, vaikka pienikin aluksi. Nykyisin onkin keväisin pidettävä kiirettä ehtiäkseen varata oman harjunsu kuoppa-

neksiksi, sillä kysyntä on kova ja harjut alkavat vähentyä.

Muutaman viikon ahkera uusrastaminen sorakuoppaharrasteen parissa saattaa tuntua raskealta, mutta kun sen on kerran tehnyt, sorakuoppa hoitaakin itse itsensä. Se tarjoaa iloa ja silmänruokaa tekijälleen koko loppuelämäksi. Ja sitä paitsi, saahan siitä vähän vaivanpalkkaakin, joten huvi ja hyöty yhdistyvät oivallisella tavalla.

Kaikkein innokkaimmat luonnonystavat lähtevät oikein Lappiin, mistä tunnetusti voi löytää uljaimmat näkymät. Tämä kevät kuulostaakin erityisen lupaavalta, sillä jo nyt on Lemmenjoen kansallispuistossa tavattu kokonaisen kaivinkonepoikueen jäljet.

Lapista löytyy tee se itse -miehelle vielä muutamia valjastamattomia koskiakin, jotka suorastaan odottavat voimalaitostaan. Saman tien voi osallistua myös vesihallituksen tekoallas-kursseille, jotka huipentuvat iki-

muistettavaan Porttipahta-safariin järven ympäri puskutraktorrilla läpi kesyttämättömien pengerten. Puolimatassa nautitaan elohopeakylkisistä mateista aidossa turvelauttaympäristössä.

Vähemmän kunnianhimoisille koskivoiman ihailijoille riittää toki nähtävää etelämpänäkin, esimerkiksi vaikuttavassa Kemi-joen kalakorvausmuseossa tai henkeäsalpaavalla luontoretkellä nimeltä "Utasen alakanava by night".

Mutta ei ainoastaan floora, vaan myös fauna panee parastaan juuri näinä päivinä. Kevään ensi airuita ovat tietysti muuttolinnut. Tänä vuonna on tehty poikkeuksellisen otollisia mustavarishavaintoja mm. Tyrnävällä. Lintujen ruumiinavauksissa on todettu noiden sirkuttajien selvinneen talvesta erinomaisesti.

Limingan puolessa taas on tavalliseen tapaan runsaasti villihanhia ja muuta uljasta luonnonystavän riistaa. Tarkkailijan kannattaa varustautua kunnan kiikarilla, sillä nuo linnut ovat sen verran säikkyjä, että niitä joutuu tähtäämään verraten kaukaa. Silmämäärällä saattaa tulla huteja ja siipirikkoja, joita ei paraskaan koira kiinni saa.

Nyt siis vain haulkit ja kauha-kuormaajat ulos naftaliinista, ja intomieliin keväiseen luontoon nauttimaan sen antimista! Tässä on vielä sopivasti aikaa paikallisen luonnon tutkimiseen, ennen kuin aloitetaan suositut risteilyt kansallisiin nähtävyyksiin, kuten Kojjärvelle, turkulaisille rakennustyömaille ja Loviisan atomivoimalaan.